

Sygn. akt V GC 809/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

Protokolant: sekr. sądowy Monika Grodzka

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2020 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

K. G. NIP: (...)

przeciwko

S. N. (1) NIP: (...)

o zapłatę 24 590,76 zł

orzeka:

1. uchyla nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 02 września 2019 r. w sprawie V GNc 1326/19;
2. oddala powództwo w całości;
3. nakazuje zwrócić powodowi K. G. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrołęce kwotę 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki uiszczonej w poczet wynagrodzenia biegłego.

Sędzia

Rafał Rogiński

V GC 809/19

UZASADNIENIE

Powód K. G. w pozwie wniesionym przeciwko S. N. (2) domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 24 590,76 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 02 września 2019 r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Od nakazu zapłaty pozwany wniósł zarzuty, w których m.in. podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 04 kwietnia 2016 r. powód sprzedał nawozy mineralne za łączną kwotę

24 580,76 zł. Nawozy zostały odebrane w dniu dokonania transakcji a zapłata za nie miała nastąpić do dnia 25 kwietnia 2019 r. Powód nie otrzymał zapłaty za sprzedany towar. W dniu 07 marca 2019 r. złożone zostało oświadczenie, z treści którego wynika, że pozwany zobowiązał się do zapłaty należności w kwocie 24 590,76 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: Faktury VAT k 12, Oświadczenia k 17, okoliczności wskazanych w uzasadnieniu pozwu nie zakwestionowanych przez stronę pozwaną.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z następujących przyczyn.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie był zapłata przez pozwanego na rzecz powoda kwoty wskazanej w pozwie.

Dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy decydujące znaczenia miało podniesienie przez pozwanego w złożonych narzutach jaki i we wcześniej składanych pismach (odpowiedź na pozew sporządzona przez pozwanego) zarzutu przedawnienia roszczenia.

Również powód już w pozwie wskazał, że dochodzona przez niego wierzytelność jest przedawniona ale argumentował, iż pozwany w piśmie z dnia 07 marca 2019 r. zrzekł się zarzutu przedawnienia. Świadczy to o tym, że już w momencie wnoszenia pozwu powód miał pełną świadomość przedawnienia jego roszczeń.

Na podstawie art 118 kodeksu cywilnego jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Zgodnie z zacytowanym przepisem roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przedawnia się po upływie trzech lat.

Powód wniósł pozew w dniu 29 lipca 2019 r. a w uzasadnieniu pozwu wskazał, że jego roszczenie stało się wymagalne z dniem 25 kwietnia 2016 r. co znalazło odzwierciedlenie w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym. W ocenie Sądu nie ma więc najmniejszej wątpliwości, że roszczenie powoda jest przedawnione gdyż od dnia wymagalności roszczenia do dnia złożenia pozwu upłynęło ponad 3 lat czego sam powód nie zakwestionował.

Odnosząc się do argumentacji powoda wskazującej na zrzeczenie się przez pozwanego zarzutu przedawnienia Sąd stwierdził, że ten przeciwko komu przysługuje roszczenie ma uprawnienie do uchylecia się od jego zaspokojenia. Jest to prawo podmiotowe kształtujące przysługujące dłużnikowi i oświadczenie w tym przedmiocie ma charakter swoistej jednostronnej czynności prawo kształtującej. Ten przeciwko komu roszczenie przysługuje zachowuje więc – skoro jest to jego uprawnienie – pełną swobodę korzystania z przedawnienia chyba, że już uprzednio skutecznie, a więc po upływie terminu przedawnienia zrzekł się tego zarzutu.

Zdaniem Sądu zrzeczenie się zarzutu przedawnienia powinno być złożone w taki sposób aby nie było żadnych wątpliwości co do intencji podmiotu, który się tego zarzutu zrzeka. W ocenie Sądu ze złożonego w dniu 07 marca 2019 r. oświadczenia nie wynika, że pozwany chce się zrzec lub zrzeka się zarzutu przedawnienia. Ponadto mając na uwadze późniejsze konsekwentne podnoszenie przez pozwanego w pismach procesowych (odpowiedź na pozew, zarzuty) tego zarzutu Sąd uznał, że całkowicie nielogiczne jest aby pozwany zrzekł się przysługującego mu zarzutu tylko po to by następnie go podnosić.

Dlatego uznając, że pozwany skutecznie podniósł zarzut przedawnienia powództwo zostało oddalone.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)